

CULOAREA ÎN FOTOGRAFIA DE INTERIOR

lector universitar Vladimir EPUREAN

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract:

The human eye "sees" everything around us in colors, these being revealed by the influence of light, so we could say about color photography that it helps us to express reality as it is perceived with an interpretation of reality.

The technique of using chromatics should always be based on what is to be expressed and not be imposed on the image, in an attempt to achieve a harmony of colors, otherwise there is a danger of becoming confusing, taking into account too many explanations or interpretations.

The brightness of the color draws attention to the surface. The correct use of the brightness of the colors produces dynamism of the images, the impression of movement of the respective colored surfaces.

Fotografia ca instrument și mijloc de interpretare și redare a realității, dintr-un punct de vedere obiectiv sau subiectiv, exprimă realitatea așa cum este ea percepută. O caracteristică a fotografiei este aceea că aduce cu sine o perspectivă critică asupra cromaticii evidențiate prin imagine. Spre deosebire de pictură, specific fotografiei este faptul că aceasta înregistrează culorile, nu le produce de una singură, mediul de lucru reprezentând sintetic ceea ce se vede. Pentru un fotograf, culoarea reprezintă o opțiune de lucru, el este acela care decide cum, cât și în ce fel culorile care descriu obiectul fotografiat se vor reuni armonios într-o imagine echilibrată din punct de vedere cromatic. Noțiuni ca "accent", "gama", "nuanțe", "dominanta cromatică" pot fi privite din punct de vedere al modului în care culoarea structurează și determină construcția cadrului. Tehnologia a adus culoarea într-un domeniu născut din reacții chimice provocate de lumina, fotografii păstrându-și libertatea de a utiliza mediul monocrom sau color pentru a-și exprima produsul vizual. De asemenea, naturalețea, strălucirea și saturarea culorii sunt elemente care contribuie decisiv la conturarea imaginii, fiind variabile și controlabile în procesul de redare a subiectului. Utilizarea culorii poate constitui un artificiu subtil care, bine controlat, sporește calitățile vizuale ale unei imagini. Deși culoarea este accesibilă astăzi oricărui mediu de lucru vizual, o adevărată "simfonie" cromatică se poate obține doar prin controlul și dozarea echilibrată a unei game complexe de factori.

Imaginile color ca limbaj universal sunt mai ușor de înțeles de către oricine, cu atât mai mult de către publicul cu un ochi mai puțin antrenat în acest sens, mesajele ajungând mai ușor la destinatar. Dacă în fotografia alb-negru compoziția și impactul emoțional sunt determinate de texturi, forme, linii și tonuri, în cazul fotografiei color vom vorbi de gama de tonuri și de culori dar mai ales de influențele emoționale date de asocierile dintre acestea. Unele culori ne atrag, pe altele le respingem. În funcție de simbolistica culorilor, putem schimba uneori starea unei imagini. Mai mult, când vorbim de culoare în fotografie, intervine adesea și relația dintre aceasta și timp, astfel culoarea contribuind adesea la stabilirea unei relații între ceea ce vedem într-o fotografie și perioada din zi sau din an în care aceasta a fost realizată.

Așa cum există o lume exterioară, obiectivă a culorilor, la fel putem vorbi despre o lume interioară, subiectivă, aceasta generând variate efecte emoționale, ce stau și la baza simbolisticii create de-a lungul vremii pentru fiecare culoare în parte.

- Tonurile albastre conferă senzația de calm și rece.
- Roșul, portocaliul și galbenul sunt asociate cu căldura și confortul.
- Verdele trimite la abundență și prospețime.
- Negrul sugerează tristețe, întuneric, dar și eleganță.
- Albul este expresia purității, a neatinsului, fiind totodată și o reprezentare a golului.
- Culoarea de teracotă este un reprezentant tipic al paletelor „calde”, oferind pace și pozitiv.
- Nuanță de lavandă care creează o aură specială în cameră - misterioasă și sofisticată.
- Culoarea gri în interior este concepută pentru a accentua frumos și a combina detaliile luminoase în designul camerelor.

Fig.1. Temperatura de culoare

Temperatura de culoare a luminii - Culoarea sursei de lumină poate influența imaginea fotografică, prin modificarea raporturilor tonale la filmele alb-negru și, mai ales, prin deviații cromatice la cele color. Temperatura de culoare este o mărime ce caracterizează culoarea luminii, de fapt conținutul în lumină roșie sau

albastră. Saturația reprezintă proprietatea vizuală prin care se apreciază cantitatea de culoare pură din întreaga senzație vizuală, sau cantitatea de alb pe care o conține culoarea, ca exemplu avem (Fig.1.).

Strălucirea culorii atrage atenția asupra suprafeței respective. Utilizarea corectă a strălucirii culorilor produce dinamicitate imaginilor, impresia de mișcare a respectivelor suprafețe colorate.

Pentru a obține o saturație mai bună a culorilor se utilizează următoarele metode:

- gama redusă de nuanțe în compoziție (pentru a nu se forma culori intermediare), sau învecinarea culorilor cu complementare și culori cu care nu formează nuanțe intermediare);
- iluminarea subiectului cu lumină dirijată;
- utilizarea obiectivelor cu distanța focală mică și cu număr mic de lentile și a diaframelor închise;
- utilizarea filmelor de sensibilitate redusă;
- ușoară subexpunere;
- utilizarea filtrelor de polarizare la fotografiere;
- utilizarea parasolarului;

Fig.2. Efectul culorii întunecate

Datorită percepției fiziologice, unele culori, cele „calde“ (roșu, portocaliu, galben) sunt mai excitante, în timp ce culorile „reci“, (verde, albastru, violet) sunt neutre. Astfel, culorile „calde“, vor deveni imediat centre de interes ale imaginii. Culorile „calde“ au în planul cadrului, rolul de a sugera centre de dinamism, acțiune, dramatism, iar cele „reci“, sugerează zone de calm, liniște, echilibru, stabilitate. Datorită agresivității culorilor calde, acestea sunt percepute în planuri mai apropiate față de situarea lor în spațiu în timp ce culorile reci se vor îndepărta în adâncime.

Trebuie analizat și efectul dat de saturația culorilor. Subiectele dinamice, dramatice, se pretează la culori saturate date de lumina dirijată, în timp ce

subiectele lirice, poetice cer culorile pale (pastel) care se obțin în lumina difuză. Culorile înconjurate de fond întunecos (negru) sunt scoase în evidență și mai intense față de culorile înconjurate de fond deschis sau față de culorile alăturate altor suprafețe colorate, ca exemplu avem (Fig.2.)

O anumită repartiție a culorilor pe suprafața unei imagini va provoca următoarele efecte asupra privitorului:

- imaginea bicolora (inclusiv alb - negru), mărește impactul vizual, esențializează, concretizează mesajul transmis;
- culorile pastelate, sugerează suprafețe, corpuri moi, maleabile, prietenoase care îndeamnă la contact tactil;
- culorile în nuanțe închise și saturate sugerează duritate
- suprafețe mari, colorate preponderent într-o anumită nuanță cromatică, sau pete de culoare care generează cu vecinele culori intermediare (culori vibrante), sau culorile radiante (roșu, portocaliu, galben) vor concentra atenția asupra lor (decorul);
- pentru limitarea influenței unei culori, în vecinătatea ei, se vor plasa culori complementare (astfel sunt reprezentate mai bine adevăratele dimensiuni ale corpurilor);
- culorile radiante plasate în partea dreaptă sau în partea de sus a cadrului, vor minimaliza restul imaginii, cele plasate în partea de jos sau în partea stângă, vor favoriza explorarea întregii imagini.

Se utilizează des tehnici pentru obținerea unor imagini într-o singură tonalitate cromatică, (Fig.3.). Bineînțeles că unitatea cromatică, trebuie justificată și corelată atât cu unitatea care se realizează prin claritate, iluminare, cât și cu unitatea ideatică a cadrului respectiv.

Fig.3. Imagini într-o singură tonalitate cromatică.

În general, lumina puternică accentuează strălucirea culorilor iar lumina insuficientă estompează impresia pe care acestea o produc. Pentru a se asigura unitatea și echilibrul imaginii, este necesar ca iluminarea generală să fie într-o singură tonalitate.

Fig.4. Strălucirea culorilor

Tehnica de utilizare a cromaticii ar trebui să se bazeze întotdeauna pe ceea ce se dorește exprimat și nu să fie impusă asupra imaginii, (Fig.4.) în încercarea de a ajunge la o armonie a culorilor.

Bibliografia

1. HARRIS, M. Professional Interior Photography, Third Edition, 2003
2. FREEMAN, Patterson, Photography and the Art of Seeing, Firefly Books, 2011
3. LĂZĂRESCU, Liviu, Culoarea în artă, Editura Polirom, 2009
4. ДАНИЛОВА Т. Цифровая фотография, Москва, 2005